

Kvinden i guld

Den gode sag

© Bo Torp Pedersen

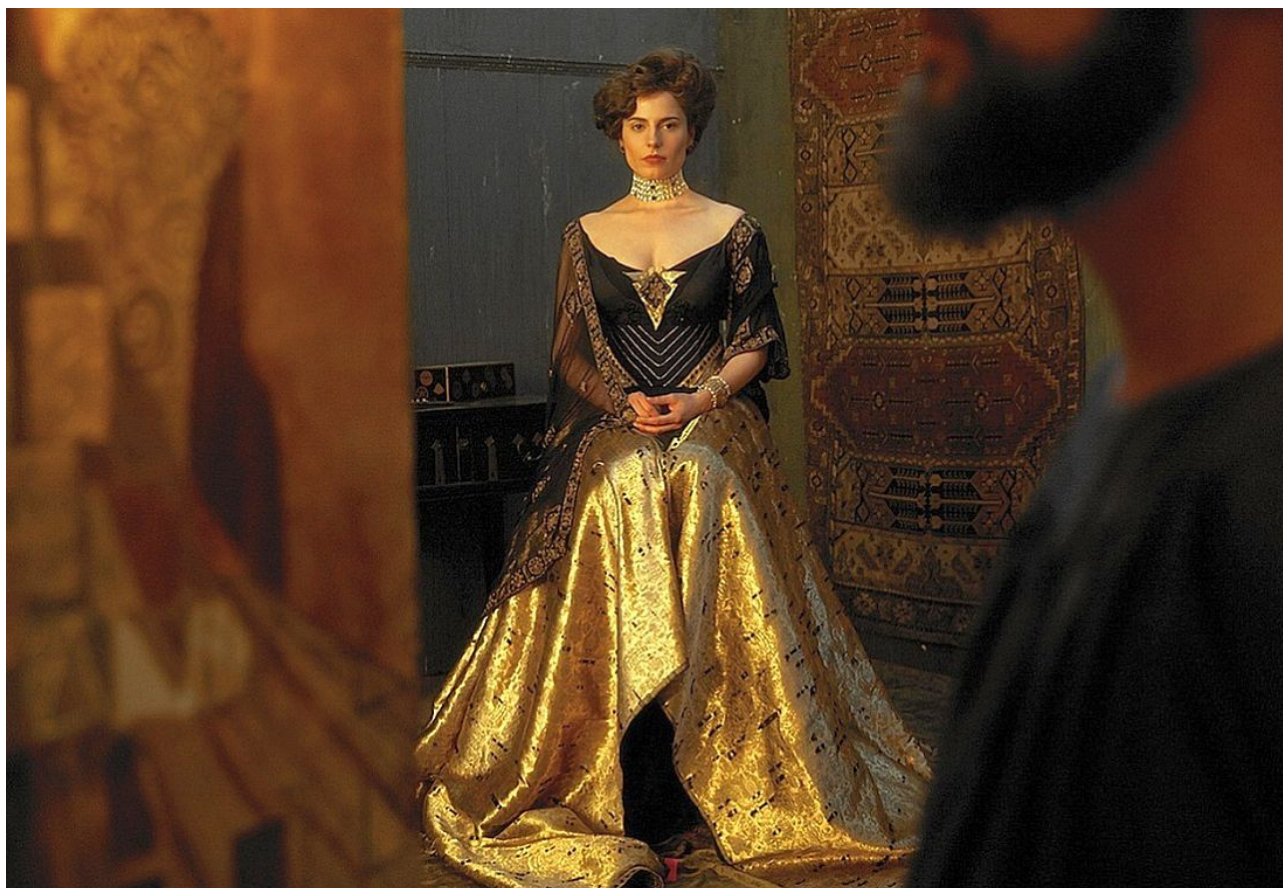
”Kvinden i guld” hylder – på autentisk baggrund – en kvinde, som ikke blot overlevede jødeforfølgelserne i Østrig, men som også i høj alder anlagde sag mod den østrigske stat for at få de malerier udleveret, som nazisterne stjal fra hendes familie.

Fra nutidens USA, hvor den over 80-årige Maria Altmann bor i Los Angeles, og fra scenerne i det moderne Wien, springer vi tilbage til det gamle Østrig, da Maria som barn så sin tante Adele Bloch-Bauer sidde model for maleren Gustav Klimt. Vi følger Marias afsked med forældrene og flugt med sin forlovede operasanger Fritz, da forfølgelsen af jøderne tager fart i det nazistiske Østrig. I nutidens USA dør Marias søster, og Maria finder nogle interessante papirer.

En af hendes veninder har en søn, Randy Schönberg, der er advokat og søger arbejde for et stort firma. Modstræbende engagerer han sig i Marias sag – for til sidst at erkende hvor meget det hele berører også ham selv, barnebarn som han er af 12-tone-musikkens komponist Arnold Schönberg, der i 1930'erne også lykkedes med at flygte ud af Nazi-Østrig til USA.

Filmens bedste afsnit er scenerne fra det gamle Wien. De er smukke og rørende. Det er skildringen af Altmann-familien og vennefamilien Bloch-Bauer. Antje Traue inkarnerer på det smukkeste den både anderledes og bedårende smukke Adele, som blev Gustav Klimts model. Klimt selv – spillet af

Moritz Bleibtreu – er så godt som forsvundet ud af filmen på dens vej fra verdenspremieren i februar 2015 ved Berlinale og til den udgave, som nu vises i biograferne. Nellie Schilling spiller Maria som barn, så man overgiver sig. Det klæder disse tilbagebliksscener, at personerne faktisk taler tysk.

Filmens afsluttende tekster understreger filmens "politiske" formål og virker ganske udfordrende. Her gøres der nemlig opmærksom på det store antal af kunstværker, som nazisterne stjal, og som stadig ikke er kommet tilbage til de retmæssige ejeres arvinger. Filmen er overras-

kende direkte i sin udstilling af den østrigske stats hykleri, nemlig den restitutionskampagne, der blev påbegyndt så sent som 1998; for alt i verden skulle den ikke minde os alle om nazismens store udbredelse i Østrig. Filmen falder således pænt ind i traditionen for film, der vil modvirke den kollektive erindringsfortrængning.

Maria Altmann er en rolle som skrevet for Helen Mirren, og Mirren tegner et portræt af en modig, stærk og vittig kvinde, som også ind imellem kan blive tvivlende, opgivende. Charles Dance gør god fyldest som leder af det amerikanske advokatfirma. Ryan Reynolds spiller unge Schönberg: en figur, som udvikler sig i løbet af historien, men måske lidt for pæn. Filmen er i det hele taget for meget konventionelt iscenesat, forudsigelig og lidt for pæn. Den eksemplificerer amerikansk film og TV's forkærlighed for retssals-scener og forfølgelsesscener.

"Kvinden i guld" savner en del dybde og kunstnerisk originalitet. Den kan betegnes som en "missed opportunity" (jfr. Jennie Kermode), men Mirrens gestaltning af hovedrollen, inklusive tør humor, de gamle familiescener og det gode formål gør det svært at undsige filmen. Trods dens meget konventionelle fortællemåde vækker den interesse og sympati.

Filmfakta

Woman In Gold – England/USA 2014 – instr.: Simon Curtis – manus: Alexi Kaye Campbell efter bogen af E. Randol Schoenberg og Maria Altmann - Medv.: Helen Mirren, Ryan Reynolds, Daniel Brühl, Katie Holmes, Charles Dance, Tatiana Maslany, Antje Traue, Max Irons, Frances Fischer, Moritz Bleibtreu, Elizabeth McGovern, Jonathan Pryce, Tom Schilling, Allan Corduner, Henry Goodman, Alma Hasun, Nellie Schilling, Milica Bogojevic – 104 min. – Biograf-premiere d. 29/10 2015 og på DVD d. 9/3 2016 - Pressebilleder/Udlejning © Scanbox

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=10771&area=2>

<http://www.entertainmentfuse.com/woman-in-gold-review/>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/woman-in-gold-2015-film-review-by-jennie-kermode>

+

https://en.wikipedia.org/wiki/Gustav_Klimt

<http://www.klimt.com>

